

Flocke Pot

Lancering 2017

Zôj de Nije van Krek ôk geliek
zò hoog van de wiendmeule blaoze?
En dè ien ut seizoen dè alle Overâasselse wethouers af(z)wèijel

Prins Wynand d'n Urste

Beste Krekkers en Krekkerinnen,

Al waren mijn avonturen als Prins van KZMU alweer een beetje weggezakt, met de R in de maand begint het gevoel 'wat nie te beschrieve is' flink terug te komen. Mijn Lancering, de Pronkzitting en Carnaval heb ik beleefd in een flow. Het is wonderbaarlijk om een tijdje boven de aarde te zweven.

En ik heb ze gezien, alle generaties met Carnaval! Cobie, Leo, Pleuntje, Ton en Laurens. En ook van andere families heb ik baby's, peuters, kinderen, tieners, jong volwassenen, volwassen jongeren, oudere jongeren, singles, ouders, vitale opa's en oma's en een 'overgroot'-opa gezien. Met een brok in de keel heb ik Carnaval voor mensen met een beperking beleefd. Wat een beleving op gevoel, intuïtie en enthousiasme. Met z'n allen carnavallen op live muziek onder het dak van het Verenigingsgebouw. Zo doen wij dat bij Krek!

Prins zijn overkomt je. Je kunt het niet kiezen als hobby, je kunt er niet voor studeren en je kunt het niet bestellen op internet. Het enige wat je kunt doen is hopen. Hopen dat een mooi stel, de Raad van Elf, jou toevallig hiervoor uitkiest. En dat is hogere wiskunde kan ik je vertellen. Ik heb het hele ritueel van het kiezen van de Nije onlangs mee mogen maken. En ik kan jullie zeggen dat het één van de hoogtepunten is tijdens mijn Prinsschap. Meer kan en mag ik er niet over vertellen. Die exclusiviteit blijft onder de narrenkap van de Raad.

Een ander hoogtepunt is de recente Lancering van het Krekboek. De schrijvers, Cobie en Stefan, konden niet rusten voordat het gedachtengoed van Krek was veiliggesteld. Een mooi en uniek boek over de kleurrijke geschiedenis van onze eigenzinnige vereniging. Daarvoor neem ik mijn steek af. Het einde van mijn regeerperiode nadert. En ik voel mee met Henk, Ellen en Eric. Ook zij gaan stoppen. Wat gaan zij doen om niet in het zwarte gat te belanden? Wordt Eric professioneel bridgspeler? Zal Henk weer gaan optreden op de Pronkzitting bij Krek? En zal ik Ellen vaker langs de lijn treffen bij een voetbalwedstrijd van onze zonen? En wat doe ik eiges? Maar de grootste vraag is welke Overasseltenaar gaat de gemeente besturen. Want van vier(!) Overasseltse bestuurders naar nul(!) binnen een jaar is wel erg veel van het goede. Wie kent de gemeentelijke organisatie als zijn broekzak? Wie kent elke zandkorrel in de hele gemeente? Wie kan zijn woorden voor een groot publiek inspirerend voor het voetlicht brengen? Robbie?

Oh, en Robbie, in je bespiegelingen wie dit jaar de Nije wordt, zal je het dit keer zonder mij moeten doen. Volgend jaar doe ik weer me je mee. Als je dit jaar raadt wie de Nije wordt, krijg je van mij een jaar lang iedere week een frikandel speciaal. Je kunt je voorstelling 48 uur voor de Lancering in tweevoud bij mij indienen. Succes!

Prins Wynand d'n Urste

Een weekendje weg met de Raad

Een aantal weken geleden is de Raad van Elf weer met goede moed begonnen aan het nieuwe seizoen! Om met een flinke kickstart te beginnen was er besloten weer eens een weekendje weg te gaan met Raad en partners. En iedereen zal begrijpen, dat is niet zomaar een weekendje... Hierbij een klein inkijkje in de wondere wereld van: 'Een weekendje weg met de Raad'

Nadat de organisatie een toplocatie heeft weten vast te leggen en de boodschappen gedaan zijn, kan het weekend beginnen. Gezien de ligging van ons optrekkende stond er bij de reservering groot aangegeven: 'Alcoholhoudende dranken zijn alleen toegestaan mits een redelijk verbruik'. én ook: 'Het organiseren van studentenfeesten, vrijgezellenfeesten, drinkpartijen ... is verboden'.

De perfecte locatie voor een weekendje weg met de Raad van Elf dus! Of nou ja, de organisatie leek het een beter idee om maar niet aan te geven dat we een carnavalsvereniging zijn, dus vol zelfspot en op aanraden van de Strandjutters hebben we ons maar een Theatervereniging genoemd.

Bij aankomst langs de Ourthe in de Ardennen had kok Mark al een pannetje pasta klaar gemaakt. Een pannetje dat genoeg was voor de hele Raad inclusief aanhang. Plus alle familie van alle Raadsleden. En de aanhang daarvan. En de familie daarvan ook. En dan nog was er voldoende over geweest voor de dag erna. Maar hij was overheerlijk!

De avond was gevuld met (drank)spelletjes en sterke verhalen. En hoe later op de avond hoe sterker de verhalen. Bij het quizspel 30 Seconds werd er gespeeld onder het motto 'hoe harder we roepen, hoe beter het antwoord zal zijn'. Frank schreeuwde dus uit dat Osama bin Laden de voorganger van Donald Trump was, maar dat kon de jury helaas niet goed rekenen. De avond duurde nog lang waar helaas niet veel verder over uitgeweid kan worden...

Dag 2: Kajakken stond op het programma en dit zorgde bij sommigen al snel voor

weke beentjes. René had in het kader van compensatie al vlot bedacht dat ie een team moest vormen met Pieter. Ook werd snel besloten dat er genoten moest worden van het mooie weer, en vooral niet te veel gepeddeld. Dus gewapend met 2 six-packs (onder de arm, niet onder het shirt), gingen René en Pieter aan boord. Al snel merkte andere bootjes op dat dat een prima idee was, waardoor René de grootste bier-distributeur van de Ourthe werd.

Na één minuut peddelen kwam ook al snel de jeugdige, enthousiaste Joep naar boven. Met een paar soepele bewegingen werd her en der iemand nat gespetterd, tot grote vreugde en vrolijkheid van Joep zelf. En iedereen die Joep goed kent weet dat hij er natuurlijk ook schromelijk om kan lachen als hij dan plotseling zelf het slachtoffer wordt... Nadat Mark Joep trakteerde op een paar flinke peddels water kwam de ouwerwetse Peters weer even naar boven. Hij koelde ook weer snel af, was z'n natte pak toch nog ergens goed voor. Gelukkig gebeurde dit alles op 100 meter van de start en was de tocht maar 12 kilometer.

Opgedroogd en thuisgekomen was huis-kok Mark weer aan de beurt met een heerlijke BBQ. En er was genoeg vlees voor de hele Raad van Elf en de aanhang. Plus alle familie van alle Raadsleden. En de aanhang daarvan. En de familie daarvan ook. En dan nog was er voldoende over geweest voor de dag erna. Maar het was overheerlijk!

Na het ontbijtje en de grote schoonmaak op zondag ging de bende moe maar voldaan huiswaarts, mooi op tijd weer thuis om Max Verstappen in bocht 1 in het grind te zien staan...

Mini's

Ruth v L: Ik heb al een Mini.
Merel v L: Ik heb al twee mini's!
Angela van D: Ik ben zelf een mini.
Cor G: Je mag mijn Minie wel hebben?

De nije voorzitter: Verde Van Lin op rij:
"Ut lieke wel de winkels an de
Hoogstraot van dartig jaor gelèje!"

De nije voorzitter: Verde Van Lin op rij:
Sandra: "Ik stel me even voor:
Sandra Artz."

Marlieke J.: Sandra geknipt voor
voorzitterschap.

Marcel, Jean-Pierre en Sandra:
Drie van Linssen op un rijtje...
Ton: Haha, maar ik ben de enige echte...

KNVB:
Hoezo weten jullie bij Overasseltse
Boys nu al dat het veld op 10 december
2017 en 21 januari 2018
onbespeelbaar is?

Noud Petersweem:
Vanaf nu las ik ook alle wedstrijden
van OVb af, als er bij Krek activiteiten
zijn. Geen enkel punt!

OVb: Inderdaad. Nog geen enkel punt!

'Kijk', zei Frank tijdens de Dropping,
álweer een veranda Miranda!

Leuk dat de ex-burgemeester zich in de
Dropping Mengde.

Lambert de Windt.

L. de W.: Wolff... in schaapskleren?

Alwin van Waaij.

Alwind: Beter vijf windmolens aan de
dijk, dan één caravan op de Eikelaar.

Alwind: Met mijn camping gaat het
voor de wind!

Maar Camping de Eikelaar heeft de
wind niet in de rug!

Alwind: Nee. Er moet inderdaad een
andere wind gaan waaien.

Piet S.: Ach... ik krijg altied al de wind
van voren.

Klimaatneutraal Heumen:
Overasselt krijgt warmte van De Zon.

Genderneutraal Heumen:
Op zoek naar LGBT-wethouders.

Jan Sen Zaadsie.

Rivalen

De rivaliteit lijkt al zo oud als het bestaan van ons dorp. De één hoort bij de ene vereniging, de ander hoort bij de andere vereniging. En ieder viert zijn eigen feestje. In zijn eigen kroeg. Iedereen heeft wel een buurman, buurvrouw of vroegere vriend van de tegenpartij. Natuurlijk, je komt elkaar tegen op straat en wenst elkaar een fijne avond. Je meent het ook wel. Een beetje... Je hoopt dat zij ook plezier hebben. Een beetje... Je gunt het elkaar. Je komt toch uit hetzelfde dorp. Op zaterdagavond of zondagmiddag, je hoopt dat zij ook plezier hebben. Net iets minder dan jij natuurlijk, je hoopt altijd dat jouw club er aan het eind van het seizoen beter voor staat. Maar toch. Het lijkt me toch moeilijk te verkroppen. In jouw jaar. Dat je, nadat je zelf zo'n mooie dakpan hebt gekregen, John Rosmalen moet feliciteren met zijn kampioenschap! Je gunt het niemand.

Werklandschap

Verkeerde vrienden

Vrijdagavond en de pre carnaval gaat beginnen. En ik voel me inmiddels thuis bij "ons Thuus". Verdomme, zo laat geworden? En we moeten d'r nog 4!! Zaterdag tijdens de wagenbouw komt dat verscheurde gevoel weer boven. Waar gaan we heen vanavond? We trappen de avond af aan de overkant... Ik zie mensen komen, ik zie mensen gaan. En ik zie weer mensen komen en weer gaan. En na een tijdje (in die herrie waar zelfs de boksenpiepe van wapperen) ga ik ook. Ik ga naar Ons Thuus. De klanken (gelukkig flink wat minder decibellen dan bij de burens) van de band komen me tegemoet, net als de eerste woorden me toegeworpen worden; 'Gij! Gij hèt verkeerde vrienden gij!'

Maar... Ik heb kei goeie vrienden... Ook goeie avond.. Urst mar us un bierke? Wat een feest. En wat zie ik nou? Ook hier zie ik mensen komen en weer gaan. En ik sta naast een schone waarmee ik een half uur daarvoor ook al een biertje heb gedronken. Maar nu kan ik afrekenen met dat ver-

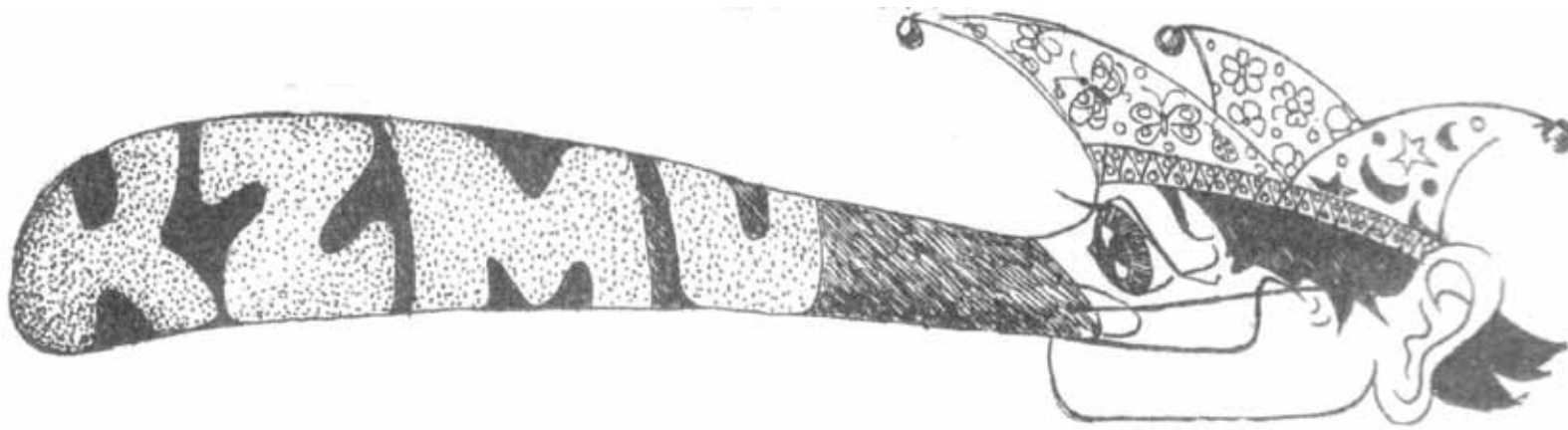
trouwde rode muntje dat je niet eerst hoeft te breken voor gebruik!

We maken ons rondje tijdens de optocht en we hebben prijs! En een flinke ook! Wat? Toch de wisselbeker inleveren? Gelukkig staat ie nog wel in onze bouwplek (ook wel bekend als het hol van de herriemakers). Maar wel in ons Thuus gebleven! Ja, ja... De maandag dan weer half? All inclusive met een biertje aan de overkant zal ik maar zeggen. Het is geen groot dorp maar we lopen wat af met z'n allen. En niet één keer alleen. De dinsdag gaat nog een keer uit dak d'r af.. Uiteraard in dat mooie t-shirt van een dag geleden... BVD Bijzonder Vriendelijk Dank. De safari zit d'r op! Woensdag: wat een lucht! Pfff. Dat kan niet dat wij dat gister geproduceerd hebben. Allemachtig! Hup de deuren tegen elkaar open en opruimen die zooi. Beetje tempo want het is kei mooi weer en zonde dat we binnen zitten. Met zoveel handen is het zo weer schoon. De boel is weer spik en span.. En terwijl Hennie tevreden nog

rond kijkt naar zijn inrichting, gaat het spul weer op de schop. De wel verdiende koffie wordt buiten gedronken. Uiteraard niet ff snel hangend aan de rokerstafel. Nee, in de vorm die past bij de morning after. Dus daar gingen de tafels, stoelen en krukken naar buiten. Na de koffie kwamen de haringen, tosti en zelfs bitterballen.

Er worden herinneringen van de afgelopen dagen opgehaald. Er is een waar Krek gevoel! Het wordt drukker en maar drukker en de eerste biertjes staan al op tafel. Oh, gelukkig het zijn weer die grote glazen! Bah, die eerst smaakt zoals de zaal vanmorgen rook! De tijd vliegt en er staan alweer biertjes buiten op tafel. Deze keer met de vertrouwde smaak van gister, eergisteren en de dagen daarvoor. We genieten van de warmte en na een tijdje komt het hoge woord d'r uit; Wat is het toch lekker in de zon! Wat? Wat zeg je? Toen wist het zeker; ik heb kei goeie vrienden!

Înne van Piet van Dries

Ut Krekboek

'De avonturen van Stôtske en Thunnis'. Het zou een boek kunnen zijn, en dat werd het ook. Het is een boek over KZMU waar iedere Krekker zonder een letter te hebben gelezen al gruwelijk trots op is. Op zondag 29 oktober werd het boek, geschreven door Cobie en Stefan, in stevig tempo gepresenteerd in een vol Verenigingsgebouw. In anderhalf uur trokken de schrijvers ons door het ontstaan van hun idee heen, muzikaal afgewisseld door Marna en Thijs, met presentatie van Jean-Pierre.

Het boek belooft de lezer geen lofzang over onze vereniging. Dat zou eenzijdig en onterecht zijn. Ook de kritische noten van zowel binnen als buiten de vereniging zijn gehoord en zonder censuur op papier gezet. Juist, zónder censuur. Want dat is Krek zoals ut mot. Dat maakt het boek écht van Krek Zo Mot Ut, maar ook juist van het hele dorp. Het boek neemt je mee door de historie van KZMU in vijf blokken van 11 jaar, waar kritische onthullingen, eerlijke beschouwingen en mooie anekdotes elkaar afwisselen. De tekst wordt ondersteund door illustraties uit Kreks rijke archief.

Aan de start van het schrijfproces hadden Cobie en Stefan zich geen datum gesteld waarop het af moest zijn. De Lancering van Prins Wynand d'n Urste bracht daar verandering in. Het idee van het boek kwam voort uit het 55-jarig bestaan van Krek, een memorabele avond waar Wynand een drijvende kracht achter was. Reden voor Stôtske en Thunnis om de druk maar eens flink op te voeren, zodat het voor de afgang van Prins Wynand gepresenteerd kon worden. En met succes! De eerste exemplaren gingen als warme broodjes, met een drukbezochte signeersessie aansluitend.

Het boek is te koop bij 'Ons Luus', 'Ons Sandra' en 'Ons Marieke' en een absolute aanrader voor iedereen die graag leest over een mooi stuk Overasseltse geschiedenis en de levensloop van KZMU. Cobie en Stefan hebben, juist omdat het nu nog kan, de kans gegrepen om helemaal terug te gaan naar het ontstaan van de vereniging. Deze vereeuwiging is goud waard voor de toekomst. Nogmaals een diepe buiging en luid applaus voor de schrijvers.

Oneindig veel dank van Krek Zo Mot Ut!

DE COLUMN

Nat gras

‘Overasseltse Boys, lief, ik hou zo van jou’

Het is vrijdag 3 februari van dit jaar, toen hij nog eens dacht aan die tekst. Hij had dit lied zelf nooit gehoord, maar uit tweede hand vernomen. Het gevoelige lied dat de Serpetino's ooit in alle ernst hadden opgevoerd bij KZMU moet prachtig zijn geweest. Een reden om eens bij Krek te gaan kijken? Haha, nee dat niet. Zeker niet. Het blijft Krek.

‘Ja jij bent mijn alles, nog meer dan mijn vrouw.’

Het is waar, maar ook niet erg lastig. Ze is lief hoor, kookt netjes op tijd, huis altijd aan kant. Maar het gevoel bij Overasseltse Boys is anders. ‘De Boys’ is meer dan een club, het is een religie. Het staat voor zijn manier van leven en is blijvend voor het leven. En een religie verloochen je niet en verlaat je niet. Je vrouw wel. Die zou hij zo inwisselen. Lachend.

‘Je zit in mijn hart, lief, traditiegetrouw.’

In het hart dus. Dat rijmde volledig met zijn gevoel. Net als voor zijn carnavalsvereniging, waar weer een lollig en gezellig weekend voor de deur staat. De club en vereniging gaan hand in hand, ze zijn verweven, als Argos met Coop, als Merapi met Dichterbij. En over tradities gesproken, hij moest maar eens een rondje bellen. Een jaarlijks repeterend ritueel, bijzonder als altijd. De trainer, de voorzitter, de kantinebeheerder van dienst, zijn wasvrouw, de aanvoerder en tot slot wat trouwe fans. Eerst de trainer dan maar. ‘Goeiemorgen. De wedstrijd gaat niet door zondag. Gras te nat. Denk ik.’ Heerlijk. Op naar de volgende.

‘Oh Boys kan niet zonder, kan niet zonder jou’

De Columnist

Je moet een gegeven paard niet...

Vroeger, thuis, had mijn moeder een laatste met daarin allemaal gekregen cadeautjes waar ze niets mee deed (lees: niet haar smaak, lelijk). Boldoot Eau de cologne, oestervorkjes, verzorgingsproducten van Fenjal. Aan haar niet besteed want er kwam alleen Lancôme in huis. Er stond vaak op van wie en wanneer gekregen. Slim van haar want als je zo'n cadeau weer uitgeeft op een volgende feestje is het handig dat het niet bij de gever terugkomt. Dat is haar 1 keer overkomen, zeer ongewone oestervorkjes dus met dezelfde verpakking en je kunt je voorstellen hoe pijnlijk dat wel niet is geweest in die goede oude, niet zo mondige tijd.

En de geschonken flessen wijn en speciaal biertjes geven we allemaal wel eens door toch? Zo kwamen laatst de burenlangs op de verjaardag van manlief. Buurvrouw was een week eerder jarig geweest en gaven manlief een fles rode wijn. De burenlangs verafschuwen rode wijn en drinken alleen witte. Nou drinkt mijn man ook geen rode dus circuleert zo'n fles jaren door het dorp, wordt steeds ouder en meer waard en krijgt uiteindelijk zijn verdiende rust bij Erik L. in de kelder.

Hoe ga je nou om met dat ene cadeau van die ene speciale vriend(in) welke bv. een zeer bijzondere niet veel voorkomende vaas is? Een paar maanden met pijn in de ogen in huis zetten, doorzetten naar de garage en verkopen op de rommelmarkt? Of marktplaats? En dan ooit op TV tegenkomen met “tussen Kunst en Kitsch”.... Of gewoon zeggen, sorry joh, niet mijn smaak, heb je het bonnetje nog

dan ruil ik hem even? Dat laatste zal in dit mondige tijdperk bij de jongere generaties denk ik steeds vaker gebeuren en eigenlijk ook prima. Eerlijk duurt toch het langst, niet?

Maar hoe gaat het dan wanneer iemand je drie enorme cycloam roze bloempotten van minstens 1 meter hoog geeft? Zet je die dan in je voortuin en heb je schijt aan al je naaste, schuinover- en overburen? Of vraag je het bonnetje om ze te ruilen? Of wist de schenker gewoon dat de ontvanger ze onwijs gaaf vind en schijt heeft aan de buurt en de potsierlijke potten in de voortuin ploft?

Nog anders, wat wanneer de familie van een zekere kunstenaar die verschillende prachtige objecten heeft geproduceerd zijn nalatenschap schenkt aan de gemeente? Hoe gaat dat in zijn werk? Wie bepaalt de locatie? Is de welstandscommissie hier verantwoordelijk voor? Maar wat nou als de commissie of een deel van de bevolking het echt op een Spaans obsceen gebaar vind lijken (in kunst mag je zien wat je wilt)? Of met een beetje fantasie op zo'n raar seks-speeltje dat je gratis bij een Viva abonnement krijgt? Of met desperate kijk toch echt 4 communicerende fallussymbolen ziet? Mag je een gegeven paard dan in de bek kijken?

Tot slot wens ik jullie een fijne Lancering in het ‘Gemeenschaps’huis.

De wanhopige.

HIER VOLOP FIPRONIL

'Doe mien mar met extra Fipronil!'

Het is al weer even geleden dat heel Nederland in rep en roer was over het ei-gate. Wat een ophef! Er zijn miljoenen Euro's aan schade geleden, maar niemand is gewond geraakt. Behalve dus die boeren en honderdduizenden kippen die het loodje legden. En miljoenen eieren zijn de container in gegaan. Konden we daar niet iets leukers mee doen...? Bijvoorbeeld een Strong Viking Egg Run: Bij de Berendonck door een geul vol met struif tijgeren, is toch een mooie uitdaging! Of tijdens het volgende Holi festival elkaar niet met handjes vol bontgekleurd poeder begelen...

Hoe dan ook, als we die zogenaamd besmette eieren gewoon opgegeten hadden, was er helemaal niks gebeurd. Het zullen wel weer die verkechte 'stadse' lui geweest zijn die de ophef veroorzaakt hebben. Die hebben geen verstand van vee of het boerenbedrijf! Overasselt had ook jarenlang een echte eierboer. Bij Gerrit Jansen aan de Valkstraat, waar nu d'n ouwe Henny van Lin woont, haalde d'n Uul vroeger regelmatig een hortje. De Vrouw van Gerrit Jan-

sen (zo heette ze volgens mij echt) was heel vriendelijk. Ze deed er altijd gratis een 'kneusje' bij. Dat was een ei met een deukje. "Wel vandaag of mèrge gebruuks wà?" zei ze dan lief. En als er die dag geen kneusjes waren, dan tikte ze op de rand van de tafel een 'buts' in een eitje waar niks mis mee was. En dat kreeg je er dan gratis bij... Dat bedoel ik! Dat is service: De klant blij, De Vrouw van Gerrit Jansen blij en de kippen blij! En nooit geen problemen met de gezondheid gehad.

Maar wat heeft dit nu met carnaval te maken, hoor ik je denken.

Nou, alles! Want wat eten we na de aanstaande Lancering bij de Nije Prins? En wat is de snack-specialiteit van onze eigen Frank "Jamie Oliver" van Langen? Maar met of zonder Fipronil, en zelfs als Chickfriend weer gewoon aan de gang gaat, is er volgens d'n Uul niks te vrezen. Sterker nog: Als het aan mij ligt, doe mijn gevuld eitje maar met EXTRA FIPRONIL! Want zo'n vreselijke ziekte als bloedluis wil je echt niet oplopen. Niet als kip en ook niet als Krekker. En al helemaal niet met Carnaval.

Het gaat ons voor de wind!

Na jaren van recessie is eindelijk het tij gekeerd, het gaat ons weer voor de wind! Maar wat blijkt nou? Veel mensen zijn helemaal niet vóór de wind. Die zijn tegen de wind. Een sympathiek plan van een Friese investeerder om een paar molentjes te plaatsen wordt niet door iedereen goed ontvangen. Begrijpelijk, maar we kunnen tocht wel een beetje meehelpen in de verduurzamingslag?

Zo zie ik mogelijkheden voor Harry van Wagenberg. Die kan geen appel meer zien. Wist hij ze in april nog net te redden van een koude vriesdood, kon hij vervolgens in september alsnog de omgewaaiden appelbomen van de grond plukken. Appelmoes was alles wat restte. Hij kan natuurlijk mooi overstappen op de biobrandstoffen. Appelbomen eruit, oliepalmen erin. En volgens mij kun je met een omgebouwde appelsappers uitstekend de olie uit die palmen persen. Die vermengen we dan met de frituurolie van Bea en de uitgewrongen stofjas van Thé Speek, voilà: biodiesel! Verkopen moet ook geen enkel probleem zijn. Als Derks

dan toch gaat verhuizen naar het nieuwe industrieterrein, kunnen ze daar mooi een nieuwe biodiesel pomp neerzetten. Wel zullen we Bryan moeten vragen om een wat kleinere auto te gaan rijden, met drie keer gas geven trekt hij die voormalig appelveldjes van Harry zo leeg.

Ook zie ik een mogelijkheid voor Harry's broer Stephan. Als hij nou gewoon een aantal van zijn fietsen op een rollerbank zet en daar een flinke dynamo op aansluit, produceert hij meer elektriciteit dan menig windmolen ooit gedaan heeft. Als hij dan ook nog Dielke vraagt wat lesjes te geven kan het helemaal niet meer stuk. Hij schijnt zijn klanten zo te kunnen te motiveren dat ze straks vermogens trappen waar Tom DeMolèn een puntje aan kan zuigen. Ja, ik denk dat dit plan kans van slagen heeft. Ik hoef alleen de gebroeders Derks en de gebroeders van Wagenberg te overtuigen. Maar dat kan geen probleem zijn. Dat zijn makkelijke mensen. Die waaien met alle... U snapt hem wel.

De Fietsenmaker

de *nije* vurzitster schriefft...

Beste Krekkers en Krekkerinnen

We zijn natuurlijk allemaal enorm benieuwd naar de volgende Prins van KZMU. Hij of "ie" (gender neutraal) zal gelanceerd worden op 18 november. Het zal overigens niet makkelijk zijn om in de voetsporen van Prins Wynand te treden. Wat is hij een goeie Prins. Ja Wiedje! Da's wel! We hebben mogen genieten van een prachtig en volledig geheim gehouden optreden van zijn dochter Lola en een heel mooi lied van zijn vrouw Marna, onder begeleiding van de oude vertrouwde Norman. De familie had ook een liedje en zelfs een beetje een dansje. Zwager Bryan kon niet achter blijven. Om mij heen hoorde ik ook menig lovend woordje over "de vrienden van" de Prins. Die hadden hun uiterste best gedaan om een stukje neer te zetten waar Wynand geen kritiek op zou "kunnen" hebben. Ik geloof dat we trots mogen zijn. De dames van Zus en Zo hadden hun beste showbeentje weer voor gezet en Norman van de Homosapiëns deed het als piraat met een half beentje minder. Het was gevaarlijk in het kluscafé van Plus, daar werd je zomaar een Duitser en bij Catenaccio vlogen de sjoelschijfjes en de kogels je om de oren. De meeste boeren van ? hadden een vrouw gevonden en de vloggers worden nog steeds niet herkend. De hele avond was als vanouds weer spectaculair.

Dit jaar gingen we met z'n allen op safari, tijdens de Carnaval. Een bonte kermis aan dierenprinten maakte, de door Het Zaal Metamorfose Team, mooi versierde Ontmoeting compleet voor het feestje van Wynand. Op zijn eigen, gedreven wijze heeft hij ervoor gezorgd dat er heel veel mensen persoonlijk benaderd zijn om te komen carnavallen en dat kon je wel merken ook. Wat een gezelligheid! Dat begon al zaterdagmiddag, bij de bijzondere middag met bijzondere gasten van Dichterbij en verder weg. Zaterdagavond sloeg Wynand het eerste fust aan. De sfeer zat er al snel in. Feestband 'Lead' heeft bewezen dat ze ook heel goed a capella kunnen optreden toen we vanwege brandalarm even naar buiten moesten, alwaar het feest gewoon door ging. Zondag konden we weer kijken naar een flinke optocht. Terwijl in de volle Zon de prijsuitreiking geschiedde kon je in 'Kreks kroeg' rustig een biertje drinken en een hapje eten. s' Avonds werd

er voor onze tieners een Teennight georganiseerd waar het strikt verboden was voor volwassenen en alle andere mensen boven de negentien. Kwam de avond zaterdag snel op gang? Nou dan moet je de maandag hebben... Na de eerste noten van de feestband "Dakkeraf" is de dansvloer vol geweest en de hele avond gebleven. Er waren deze avond ook weer veel Marna's en Wynands en als een soort olievlek verspreide zich een sluikreclame om het dak er ook weer op te krijgen.

Een hoogtepunt op Krek's Kindermiddag is wel het emmer trommelen. Daar kwam toch een verbazend mooi stukje muziek van af.

Inmiddels zijn de sporen van dik vier dagen carnaval goed te zien tijdens het Slotbal op dinsdagavond. Een beetje vermoeid, maar met verve zijn de liederen van de Pronkzitting nog gepasseerd en het buffetje van Hennie ging er aan het einde van de avond nog gemakkelijk in.

Op woensdag nog even een harinkje hapen en een klein biertje drinken en toen was de Carnaval echt afgelopen.

Mijn naam is Sandra Artz. Ik ben geboren en getogen in Kerkzomatterloo. Mijn opa is mede-oprichter van Krek Zo Mot Ut. Mijn ouders vierden al Carnaval bij Krek Zo Mot Ut toen ik nog bij mijn moeder in de buik zat. Als baby ben ik met de carnavalsmuziek uit de "Ster" in slaap gedommeld. De lagere school periode stond ik als Krekkertje op het podium. Later als Krekelientje en Kreklinesteps. Toen kwam ik bij de Raad van Elf als Page en op het podium bij LDK en DNA. Bram (mijn man) heeft zelfs mijn hand gevraagd aan Prins Stefan d'n Urste omdat ik zonder zijn toestemming, en die van de gehele toenmalige Raad van Elf, niet in het huwelijksbootje kon stappen. Ik heb ook al eerder even in het Bestuur gezeten, bij het HZMT, wat gastrolletjes hier en daar en nu zochten ze een oude Krekker... voor in het Bestuur. Tja, er stroomt wel al bijna 47 jaar Krek Zo Mot Ut bloed door mijn aderen, dan hoor je inderdaad niet echt meer bij de jonkies. Ik voel me zeer vereerd dat ik deze functie mag bekleden. Voor mij is dit het kersje in de appelmoes. Ik ben Jean-Pierre daarom ook heel dankbaar dat hij er mee op wilde houden. Samen met Marlieke, Romy, Frank en Freek gaan we ons stinkende best doen om er iets geweldigs van te maken.

Ja, ook met Freek. Oude Freek Stoltenborgh, hij vervangt Steven, ook al gaan we de kwaliteiten van Steven nog volop benutten. Freek is een dolenthousiaste fotograaf die er naar hartelust op los flitst, Krekker in hart en nieren, hij neemt de PR voor z'n rekening.

De Dropping was heel erg nat dit jaar. Maar dat mocht de pret niet drukken. Het was tenslotte ook de 'Tocht der Tochten'. Daar hoort bar weer bij. Via diverse veranda's slingerden we door het dorp, waar we, met bouwvakopdrachten, materiaal bij elkaar verzamelden, om later in het Verenigingsgebouw nog even een model-veranda te maken. Harstikke leuk bedacht! De groep 'De Duitse Herders' heeft de opdrachten en de modelveranda het beste gemaakt. Zij mogen de Dropping volgend jaar organiseren. Vijftig jaar na het ontstaan van dit evenement. Een jubileum dus!

Er is hard gewerkt aan een boek over 55 + 3 jaar Krek Zo Mot Ut. Het boek staat vol foto's, teksten, interviews, briefwisselingen en thema's van de afgelopen 55 jaar. De Krekboekpresentatie had een feestelijk tintje en aan de innerlijke mens was uiteraard ook gedacht. Het Krekboek is te koop voor het luttele bedrag van € 17,50.

Zet nog even in je agenda, als je dat nog niet gedaan hebt:

Prinslancering:

Zaterdag 18 november 2017

De Ontmoeting is open vanaf 19:30 uur.

De zaal gaat open om 20:00 uur.

Het programma begint om 20:30 uur.

Heb je nog introductiekaarten nodig dan kun je even bellen naar Romy Peters. Telefoonnummer: 06 39476070. Deze kaarten kosten €10,00 voor volwassenen en €5,00 voor jeugd van 14 tot en met 18 jaar.

Pronkzitting:

Zaterdag 27 en zondag 28 januari 2018

Carnaval:

Zaterdag 10 t/m dinsdag 13 februari '18

(of 14 februari als je nog een harinkje komt eten). Kom massaal, dan wordt het vast weer geweldig!

Alaaf, Alaaf, Alaaf.

Namens het Bestuur.

Sandra Artz
Vurzitster